



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-60-08

Druk nr 576

Warszawa, 29 maja 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o upoważnieniu Prezydenta RP do złożenia oświadczenia o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych i Minister Sprawiedliwości.

(-) Donald Tusk

POSTANOWIENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), na wniosek Rady Ministrów, postanawia się, co następuje:

§ 1. Rzeczpospolita Polska na podstawie artykułu 35 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej oświadcza, że uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz że zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 punkt b Traktatu o Unii Europejskiej, każdy polski sąd jest uprawniony do wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia wstępnego, jeżeli w sprawie przed nim zawisłej pojawi się kwestia ważności lub wykładni aktu prawnego określonego w artykule 35 ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej, o ile uzna, że rozstrzygnięcie tej kwestii jest niezbędne do wydania orzeczenia w sprawie.

§ 2. Postanowienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o upoważnieniu Prezydenta RP do złożenia oświadczenia o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej

Art. 1. Wyraża się zgodę na złożenie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oświadczenia o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (załącznik II do Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864), skutkującego zmianą zakresu obowiązywania wobec Rzeczypospolitej Polskiej Traktatu o Unii Europejskiej, którego Rzeczpospolita Polska stała się stroną na mocy art. 1 ust. 1 Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r., Nr 90, poz. 864), ratyfikowanego za uprzednią zgodą wyrażoną w referendum ogólnokrajowym.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Jurysdykcja Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (ETS) na podstawie art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE)

Art. 35 TUE przyznaje jurysdykcję Europejskiemu Trybunałowi Sprawiedliwości do rozstrzygania w trybie orzeczenia wstępnego („preliminary rulings”, „question prejudicielle”) w przedmiocie:

- ważności i wykładni decyzji ramowych i decyzji,
- wykładni konwencji zawartych zgodnie z postanowieniami Tytułu VI TUE (współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych),
- ważności i wykładni przepisów wykonawczych do tych konwencji.

Jurysdykcja ETS określona w art. 35 ust. 1 Traktatu jest jednak fakultatywna, tzn. zależy od złożenia przez państwo członkowskie stosownego oświadczenia na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu. Oświadczenie takie można złożyć w każdym czasie.

Składając oświadczenie państwo członkowskie może dokonać wyboru jednej z dwóch opcji:

- zastrzec prawo występowania do Trybunału o wydanie orzeczenia wstępnego tylko dla sądów, których orzeczenia nie podlegają dalszemu zaskarżeniu (art. 35 ust. 3 pkt a; przy czym należy przyjąć, że chodzi o orzeczenia, które nie mogą być zaskarżone w drodze zwykłych środków odwoławczych) albo
- wskazać, że każdy sąd tego państwa ma takie uprawnienie (art. 35 ust. 3 pkt b).

Do chwili obecnej jurysdykcję ETS w ww. sprawach uznało 16 państw członkowskich UE. Za opcją ograniczenia uprawnienia do występowania z wnioskiem o wydanie orzeczenia wstępnego do sądów, od których nie przysługują dalsze środki zaskarżenia, opowiedziały się jedynie Hiszpania

i Węgry, natomiast Austria, Belgia, Czechy, Finlandia, Francja, Grecja, Holandia, Luksemburg, Łotwa, Portugalia, Niemcy, Słowenia, Szwecja i Włochy przyznały takie uprawnienie wszystkim sądom krajowym.

Równocześnie 8 państw członkowskich, tj. Austria, Belgia, Czechy, Francja, Holandia, Luksemburg, Niemcy i Włochy wyszło poza opcje przewidziane w art. 35 ust. 3 pkt a i pkt b TUE. Państwa te nałożyły na sądy ostatniej instancji obowiązek (nie zaś możliwość – jak przewidziano w art. 35 TUE) zwrócenia się do ETS w trybie prejudycjalnym.

2. Jurysdykcja ETS, a prawo polskie

W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej ETS posiada już jurysdykcję w zakresie wykładni i ważności prawa wspólnotowego (tzw. pierwszy filar UE) – przewiduje ją bowiem wprost art. 234 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), wiążący dla Rzeczypospolitej Polskiej od dnia przystąpienia do UE.

W chwili obecnej ETS nie ma natomiast w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej generalnej jurysdykcji w zakresie instrumentów prawnych dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (trzeci filar UE).

Generalne uznanie jurysdykcji ETS w sprawach objętych art. 35 TUE, niezależnie od tego, w jakim zakresie nastąpi, nie pociągnie za sobą konieczności wprowadzenia zmian w obowiązującym prawie (tak jak nie było takiej potrzeby przy wiązaniu się art. 234 TWE). Przepisy art. 35 (uzupełnione o treść oświadczenia) znajdują bowiem bezpośrednie zastosowanie w polskim porządku prawnym (por. art. 91 Konstytucji), a polskie sądy będą mogły skutecznie je stosować posiłkując się już obowiązującymi procedurami sądowymi. I tak:

- żaden przepis prawa UE nie precyzuje, jaka powinna być forma i treść decyzji sądu zawierającej wniosek do ETS. O formie prawnej decyzji będą rozstrzygać zatem ogólne przepisy Kodeksów postępowania

karnego i cywilnego oraz ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 93 § 1 K.p.k., art. 354 K.p.c., art. 160 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi), z których wynika, że o ile wyraźny przepis nie wymaga wydania wyroku, sąd wydaje postanowienia. Wskazówki, co do szczegółowej treści decyzji, zawarte są natomiast w orzecznictwie ETS i zebrane w komunikacie ETS z 9 grudnia 1996 r., zgodnie z którym postanowienie powinno zawierać w szczególności przedstawienie faktów koniecznych do pełnego zrozumienia znaczenia prawnego postępowania przed sądem krajowym, wskazanie prawa krajowego, które ma zastosowanie w sprawie, uzasadnienie przyczyn, które skłoniły sąd krajowy do wystąpienia o orzeczenie do ETS oraz, jeżeli jest to przydatne, streszczenie argumentów stron,

- jeśli chodzi o skutki wystąpienia z wnioskiem do ETS dla toczącego się postępowania krajowego, to art. 23 Statutu Trybunału (który jako jeden z Protokołów do TWE stanowi część wiążącej Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej) może być uznany za samoistną podstawę zawieszenia tego postępowania, zarówno na gruncie procedury cywilnej, karnej, jak i sądowno-administracyjnej,
- żaden przepis prawa UE nie przesądza kwestii ewentualnej zaskarżalności postanowień sądów krajowych o wystąpieniu do ETS o wydanie orzeczenia wstępnego. Kwestia ta pozostaje więc otwarta i może być uregulowana samodzielnie przez państwa członkowskie. Jeżeli przyjmie się, że decyzja sądu o zwrócenie się do ETS nie powinna podlegać zaskarżeniu (a takie stanowisko reprezentuje wnioskodawca), to nie ma potrzeby zapisywania tego w sposób wyraźny ani w przepisach procedury cywilnej, ani karnej, ani sądowno-administracyjnej. Zarówno bowiem w świetle art. 394 § 1 K.p.c., art. 459 K.p.k., jak i art. 194 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie będzie ulegać wątpliwości, że na postanowienie sądu o wystąpieniu do ETS zażalenie nie przysługuje,

- z art. 234 TWE i art. 35 TUE wynika, że ETS nie wydaje na jego podstawie opinii, lecz wiążące orzeczenie. Co prawda przepis nie stanowi wprost o związaniu sądu krajowego orzeczeniem wstępnym, lecz z ustalonej linii orzecznictwa ETS wypracowanej na gruncie art. 234 TWE (poprzednio art. 177 TWE), konsekwencja taka wynika w sposób jednoznaczny i niepodlegający dyskusji (zob. sprawę 29/68, Milch-Fet-und Eierkontor p-ko Hauptzollamt Saarbrücken (1969) ECR 165; sprawę C-346/93, Kleinwort Benson Ltd p-ko City of Glasgow District Council (1995) ECR I-615; sprawę 166/73 Rheinmühlen Düsseldorf p-ko Einfuhr – und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel (1974) ECR 33).

Z przytoczonych wyżej przepisów wynika, że przepisy obowiązujące w ramach postępowań karnego, cywilnego i sądowno-administracyjnego, uzupełnione o treść art. 35 TUE, oraz złożonego na jego podstawie oświadczenia będą stanowić dostateczną podstawę do efektywnego korzystania przez polskie sądy z możliwości kierowania wniosków o wydanie orzeczenia wstępnego do ETS.

3. Potrzeba uznania jurysdykcji ETS przez Rzeczpospolitą Polską
 - a) względy spójności systemowej

Począwszy od dnia 1 maja 2004 r., z mocy art. 234 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), polskie sądy mają już prawo występować do ETS o wydanie orzeczenia wstępnego w przedmiocie ważności i wykładni prawa wspólnotowego (I filar). Nie ma uzasadnienia dla przyjęcia innego rozwiązania w odniesieniu do instrumentów prawnych odnoszących się do współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (III filar).

W wykonaniu zobowiązania wynikającego z art. 3 pkt 4 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej i dziewięciu innych państw do UE, Rzeczpospolita Polska ma już obowiązek uznać jurysdykcję ETS w zakresie wykładni tych konwencji trzeciofilarowych, które zostały przyjęte jeszcze przed amsterdamską nowelizacją TUE i które formułują takie zobowiązanie w sposób

wyraźny. Przyjęcie odmiennego rozwiązania wobec pozostałych instrumentów dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych byłoby niekonsekwentne i wprowadziłoby nieuzasadnione różnice w traktowaniu dokumentów prawnych tego samego rodzaju (np. Konwencji w sprawie zwalczania korupcji funkcjonariuszy Wspólnot Europejskich lub funkcjonariuszy państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 26 maja 1997 r., sporządzonej na podstawie art. K.3 ust. 2 pkt c Traktatu o Unii Europejskiej i Decyzji Ramowej Rady 2003/568/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie zwalczania korupcji w sektorze prywatnym).

b) względy praktyczne

Możliwość występowania do ETS w zakresie określonym w art. 35 ust. 1 TUE będzie stanowić dodatkową pomoc dla polskich sądów w rozstrzyganiu kwestii dotyczących trzeciego filaru oraz zapewni niezbędną dla każdego systemu jednolitość stosowania tego prawa. Nie złożenie przez Rzeczpospolitą Polską oświadczenia oznacza pozbawienie sądów polskich tego przydatnego instrumentu, powodując ryzyko powstania braku spójności interpretacji aktów prawnych UE oraz problemów w toku ich wdrożenia do polskiego prawa krajowego.

Należy zauważyć, że orzeczenia wydane przez ETS wiążą co prawda jedynie w danej sprawie, w rzeczywistości jednak mają istotny wpływ na kształtowanie się linii orzeczniczej, biorąc pod uwagę, że system jurysdykcji ETS opiera się w pewnym stopniu na zasadzie precedensu (doktryna *acte éclairé*). Polskie sądy są zatem obecnie zobowiązane do uwzględniania orzecznictwa ETS, nie mając jednocześnie możliwości kierowania własnych pytań prejudycjalnych w zakresie III filaru.

c) ochrona praw jednostki

Wszelkie ryzyko dla spójności i jednolitości interpretacji prawa UE wynikające z braku możliwości współpracy polskich sądów z ETS może być w ramach Obszaru Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości UE szczególnie niekorzystne dla jednostki. Akty prawne wydawane w jego ramach coraz głębiej ingerują w sferę praw podstawowych, co

uwypukla konieczność właściwych gwarancji realizacji prawa do rzetelnego procesu.

d) aktualny kierunek integracji europejskiej

Zgodnie z postanowieniami Traktatu lizbońskiego, podpisanego przez Polskę w dniu 13 grudnia 2007 r., zostanie zniesiona trójfilarowa struktura UE. Konsekwencją tego będzie odejście od opcjonalnego charakteru jurysdykcji ETS w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (przy czym zostanie pozostawiona istniejąca również obecnie klauzula wyłączająca jurysdykcję ETS w zakresie wykonywania przez państwa członkowskie obowiązków dotyczących utrzymania porządku publicznego i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego).

Należy jednak wskazać, że równocześnie Traktat lizboński przewiduje ustanowienie pięcioletniego okresu przejściowego w odniesieniu do jurysdykcji ETS wobec aktów prawnych UE w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (art. 10 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych). Brak złożenia przez Rzeczpospolitą Polską proponowanego przez niniejszą ustawę oświadczenia powodowałby zatem wyłączenie przez pięcioletni okres możliwości skierowania pytania do ETS w trybie prejudycjalnym, m.in. w odniesieniu do dokumentów kluczowych dla właściwego funkcjonowania Obszaru Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości UE, takich jak decyzja ramowa o Europejskim Nakazie Aresztowania, decyzja ramowa o pozycji ofiar w postępowaniu karnym, czy ujęta w Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen zasada *ne bis in idem*. Utrzymanie takiego stanu rzeczy byłoby sprzeczne z wyrażanymi oczekiwaniami polskich sądów co do możliwości współpracy z Trybunałem¹⁾.

e) umożliwienie współpracy polskich sądów z ETS w pełnym zakresie

Celowe jest również, aby Rzeczpospolita Polska opowiedziała się za opcją przyznającą wszystkim sądom możliwość występowania z wnioskiem do ETS (art. 35 ust. 3 pkt b TUE). Przyjęcie tej opcji pozwoli

uniknąć sytuacji, kiedy właściwa interpretacja przepisów mających zastosowanie w sprawie będzie mogła być dokonana dopiero przez sąd, od którego orzeczenia nie przysługuje odwołanie. Z punktu widzenia ekonomiki procesowej nie byłoby zasadne pozbawienie sądów pierwszej instancji możliwości oceny zasadności skierowania do ETS wniosku o wydanie orzeczenia wstępnego. Sytuacja taka mogłaby również tworzyć ryzyko dla ochrony sądowej jednostki, która niejednokrotnie byłaby zmuszona do ponoszenia kosztów postępowania jedynie po to, aby doprowadzić sprawę do instancji, w której sąd będzie miał możliwość uzyskania pomocy ETS w rozstrzygnięciu pytania prejudycjalnego.

Ponadto, zgodnie z art. 234 TWE, analogiczne uprawnienie w zakresie prawa wspólnotowego przysługuje wszystkim sądom. Zróznicowanie podmiotowe prawa do występowania do ETS ze względu na rodzaj instrumentu prawnego jest nieuzasadnione także z punktu widzenia spójności systemowej.

4. Skutki uznania jurysdykcji ETS

Proponowana zmiana zakresu obowiązywania TUE była konsultowana z Sądem Najwyższym, Trybunałem Konstytucyjnym i Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Uznanie jurysdykcji ETS przez złożenie oświadczenia na podstawie art. 35 ust. 2 pkt b TUE, który pozostawia w tym względzie swobodę decyzji państwom członkowskim, dotyczy jurysdykcji w sprawach karnych w ramach III filaru UE, tj. w obszarze, w którym współpraca państw członkowskich jest oparta na tzw. metodzie międzyrządowej, ma więc z natury rzeczy charakter decyzji politycznej.

Uznanie jurysdykcji ETS w trybie art. 35 ust. 3 pkt b TUE podda Rzeczpospolitą Polską jurysdykcji ETS, ale nie nałoży na polskie sądy obowiązku występowania o wydanie orzeczenia wstępnego w obszarze III filaru. W efekcie, to od uznania sądu będzie zależeć, czy wystąpi

z wnioskiem o wydanie orzeczenia wstępnego jeżeli uzna, że jest ono niezbędne do wydania wyroku.

Można przewidywać, że ukształtowanie się właściwej praktyki wśród polskich sędziów w zakresie korzystania z nowego instrumentu, jakim jest występowanie do ETS o wydanie orzeczenia wstępnego, nie nastąpi automatycznie i będzie wymagać czasu (podobnie jak to miało miejsce w dotychczasowych państwach członkowskich). Już obecnie mogą oni jednak korzystać z doświadczeń wynikających ze współpracy polskich sądów z ETS w I filarze.

W dalszej perspektywie, możliwość skorzystania z instytucji orzeczenia wstępnego ETS będzie stanowiła pomoc dla polskich sądów w rozstrzyganiu kwestii dotyczących III filaru UE i będzie miała merytorycznie pozytywny wpływ na prawidłowość i jednolitość stosowania instrumentów prawnych UE.

Co prawda, korzystanie z tej instytucji w postępowaniu karnym mogło dotąd negatywnie wpływać na szybkość postępowania (średni czas rozpatrywania sprawy w trybie orzeczenia wstępnego wynosi obecnie średnio 19,8 miesiąca), jednakże – jak wynika ze statystyk ETS – długość postępowania systematycznie się zmniejsza. Dalszemu skróceniu czasu postępowania będą sprzyjać zmiany Statutu i Regulaminu ETS przyjęte odpowiednio dnia 20 grudnia 2007 r. i dnia 15 stycznia 2008 r. (opublikowane w Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008), wprowadzające tzw. pilną procedurę prejudycjalną w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Zapewni ona skrócenie długości postępowania w dziedzinie szczególnie istotnej z punktu widzenia prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym czasie.

Nie przewiduje się, aby projektowana zmiana zakresu obowiązywania TUE pociągnęła za sobą innego rodzaju skutki społeczne czy polityczne.

Nie przewiduje się także, aby uznanie jurysdykcji ETS w omawianym zakresie spowodowało jakiegokolwiek skutki finansowe dla budżetu państwa. Nie będzie też miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i rozwój regionalny.

Proponowana zmiana zakresu stosowania TUE nie pociągnie za sobą konieczności zmian w polskim systemie prawnym.

5. Tryb zmiany zakresu obowiązywania TUE wobec Rzeczypospolitej Polskiej
Uznanie jurysdykcji ETS na podstawie art. 35 TUE będzie oznaczać w istocie zmianę, z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej, zakresu obowiązywania umowy międzynarodowej – Traktatu o Unii Europejskiej, którą Rzeczpospolita Polska związała się ratyfikując Traktat akcesyjny. Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39/00, poz. 443, z późn. zm.) zmiana zakresu obowiązywania umowy, która nie polega na zawarciu nowej umowy, wymaga zgody wyrażonej w ustawie.

¹⁾ Uchwała SN z 20 lipca 2006 r., I KZP 21/06 (OSP 2007, nr 6, poz. 70).

Tekst proponowanego oświadczenia Rzeczypospolitej Polskiej do artykułu 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej

Oświadczenie Rzeczypospolitej Polskiej

Rzeczpospolita Polska na podstawie artykułu 35 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej oświadcza, że uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz, że zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 punkt b Traktatu o Unii Europejskiej, każdy polski sąd jest uprawniony do wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia wstępnego, jeżeli w sprawie przed nim zawisłej pojawi się kwestia ważności lub wykładni aktu prawnego określonego w artykule 35 ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej o ile uzna, że rozstrzygnięcie tej kwestii jest niezbędne do wydania orzeczenia w sprawie.

Déclaration de la République de Pologne

La République de Pologne en vertu de l'article 35 alinéa 2 du Traité sur l'Union Européenne déclare qu'elle accepte la compétence de la Cour de justice des Communautés européennes et que, conformément à l'article 35 alinéa 3 point b du Traité sur l'Union Européenne, toute juridiction polonaise a la faculté de demander à la Cour de justice de statuer à titre préjudiciel sur une question soulevée dans une affaire pendante devant elle et portant sur la validité ou l'interprétation d'un acte visé à l'article 35 alinéa 1 du Traité sur l'Union Européenne, lorsqu'elle estime qu'une décision sur ce point est nécessaire pour rendre son jugement.

Oświadczenia państw członkowskich UE złożone na podstawie art. 35 TUE

Belgia, Niemcy, Grecja, Luksemburg, Austria

Texte dans la langue française:

«Lors de la signature du traité d'Amsterdam, ont déclaré accepter la compétence de la Cour de justice des Communautés européennes selon les modalités prévues à l'article 35, paragraphes 2 et 3:

le Royaume de Belgique, la République fédérale d'Allemagne, la République hellénique, le Grand-Duché de Luxembourg et la République d'Autriche, selon les modalités prévues au paragraphe 3, point b).

En faisant la déclaration sus-indiquée, le Royaume de Belgique, la République fédérale d'Allemagne, le Grand-Duché de Luxembourg et la République d'Autriche se réservent le droit de prévoir des dispositions dans leur droit national pour que, lorsqu'une question sur la validité ou l'interprétation d'un acte visé à l'article 35, paragraphe 1, est soulevée dans une affaire pendante devant une juridiction nationale dont les décisions ne sont pas susceptibles d'un recours juridictionnel de droit interne, cette juridiction soit tenue de porter l'affaire devant la Cour de justice.»

Tłumaczenie na język polski:

Przy podpisaniu Traktatu Amsterdamskiego Królestwo Belgii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecji, Wielkie Księstwo Luksemburga i Republika Austrii oświadczyły na podstawie artykułu 35 ustępy 2 i 3, że uznają jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 punkt b).

Składając powyższe oświadczenie, Królestwo Belgii, Republika Federalna Niemiec, Wielkie Księstwo Luksemburga i Republika Austrii zastrzegają sobie prawo wprowadzenia w ich prawie krajowym przepisów zobowiązujących sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, do skierowania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości, jeśli kwestia ważności lub wykładni instrumentu prawnego, określonego w artykule 35 ustęp 1, jest podniesiona w sprawie zawisłej przed tym sądem.

Czechy

Texte dans la langue française:

La République tchèque accepte la compétence de la Cour de justice des Communautés européennes conformément aux dispositions prévues à l'article 35, paragraphe 2, et à l'article 35, paragraphe 3, point b), du traité sur l'Union européenne. La République tchèque se réserve le droit de prévoir, dans sa législation nationale, que, lorsqu'une question concernant la validité ou l'interprétation d'un acte visé à l'article 35, paragraphe 1, du traité sur l'Union européenne, est soulevée dans une affaire pendante devant une juridiction nationale dont les décisions ne sont pas susceptibles d'un recours juridictionnel en droit interne, cette juridiction est tenue de saisir la Cour de justice.

Tłumaczenie na język polski:

Republika Czeska akceptuje właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z warunkami ustanowionymi w artykule 35 ustępy 2 i 3 litera b) Traktatu o Unii Europejskiej. Republika Czeska zachowuje prawo do przyjęcia przepisów prawa krajowego stanowiących, że jeżeli pytanie dotyczące ważności lub wykładni aktu, o którym mowa w artykule 35 ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej zostanie podniesione w sprawie zawisłej przed krajowym sądem lub trybunałem, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, sąd ten lub trybunał są zobowiązane do wniesienia tej sprawy do Trybunału Sprawiedliwości.

Finlandia**Texte dans la langue originale:**

OLEN TÄTEN, tutkittuani ja hyväksytyäni sanotun sopimuksen, päättänyt sen ratifioida ja vahvistaa sen jokaisen määräyksen sekä tallettaa Amsterdamin sopimuksella muutetun Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun julistuksen mainitun artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti: "Suomi hyväksyy Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ennakkoratkaisuvallan siten, että kaikki kansalliset tuomioistuimet voivat pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston säädösten pätevyyttä ja tulkintaa koskevia ennakkoratkaisuja."

Tłumaczenie na język polski:

Po rozpatrzeniu oraz zaakceptowaniu wymienionego Traktatu decyduję niniejszym o jego ratyfikowaniu oraz zatwierdzeniu każdego zawartego w nim przepisu oraz o uznaniu Traktatu o Unii Europejskiej wraz ze zmianami wprowadzonymi Traktatem Amsterdamskim.

Na podstawie artykułu K.7 ustęp 2 Traktatu Finlandia uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości do orzekania w trybie prejudycjalnym zgodnie z ustępem 3 punkt b) tego artykułu, co oznacza, że każdy sąd fiński może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie w trybie prejudycjalnym orzeczenia w przedmiocie ważności i wykładni aktów określonych w Tytule VI.

Francja**Texte dans la langue originale:**

La République française déclare accepter la compétence de la Cour de justice des Communautés européennes selon les modalités prévues à l'article 35. paragraphe 3. point b. La République française se réserve, en outre, le droit d'introduire dans son droit national des dispositions aux termes desquelles, lorsqu'une question sur la validité ou l'interprétation d'un acte visé à l'article 35. paragraphe 1, est soulevée dans une affaire pendante devant celles de ses juridictions dont les décisions ne sont pas susceptibles d'un recours juridictionnel de droit interne, ces juridictions seront tenues de saisir la Cour de justice des Communautés européennes lorsqu'elles estimeront qu'une décision sur ce point est nécessaire pour rendre leur jugement.

Tłumaczenie na język polski:

Republika Francuska oświadcza, że uznaje jurysdykcję Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 punkt b.

Ponadto, Republika Francuska zastrzega sobie prawo wprowadzenia do swojego porządku prawnego przepisów, zgodnie z którymi, jeżeli kwestia ważności lub wykładni aktu prawnego określonego w artykule 35 ustęp 1 zostanie podniesiona w sprawie zawisłej przed tymi z sądów francuskich, których orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu na podstawie prawa krajowego, sądy te będą zobowiązane zwrócić się do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości jeżeli uznają, że rozstrzygnięcie tej kwestii jest konieczne dla wydania przez nie wyroku.

Hiszpania

Texte dans la langue originale:

El Reino de España declara que acepta la competencia del Tribunal de Justicia para pronunciarse con carácter prejudicial con arreglo a lo previsto en el artículo K.7, párrafo 2 y según la modalidad prevista en el apartado a) del párrafo 3 del mismo artículo. El Reino de España se reserva el derecho de establecer en su legislación nacional disposiciones con el fin de que, cuando se plantee una cuestión relativa a la validez o a la interpretación de uno de los actos mencionados en el apartado 1 del artículo K.7 en un asunto pendiente ante un órgano jurisdiccional nacional cuyas decisiones no sean susceptibles de ulterior recurso judicial de Derecho interno, dicho órgano jurisdiccional esté obligado a remitir el asunto al Tribunal de Justicia.

Tłumaczenie na język polski:

Królestwo Hiszpanii oświadcza na podstawie artykułu K.7 ustęp 2, że uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości do orzekania w trybie orzeczenia wstępnego zgodnie z ustępem 3 punkt a) tego artykułu. Królestwo Hiszpanii zastrzega sobie prawo do wprowadzenia w jego prawie krajowym przepisów mających na celu zobowiązanie krajowego organu orzekającego, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, do przedstawienia sprawy Trybunałowi Sprawiedliwości, jeżeli w sprawie zawisłej przed tym organem pojawi się kwestia ważności lub wykładni aktu prawnego określonego w ustępie 1 artykułu K. 7.

Holandia

Texte dans la langue originale:

De regering van het Koninkrijk der Nederlanden verklaart met betrekking tot artikel K.7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, dat elke rechterlijke instantie in Nederland het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan verzoeken, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over een vraag betreffende de geldigheid en de uitlegging van kaderbesluiten en besluiten, over de uitlegging van op grond van Titel VI vastgestelde overeenkomsten en over de geldigheid en de uitlegging van uitvoeringsmaatregelen, die wordt opgeworpen in een bij haar aanhangig gemaakte zaak, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis. Tevens verklaart de regering van het Koninkrijk der Nederlanden dat Nederland zich het recht voorbehoudt in het nationale recht te bepalen dat een nationale rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, gehouden is een vraag die in een bij die instantie aanhangige

zaak wordt opgeworpen in verband met de geldigheid of uitlegging van een besluit als bedoeld in artikel K.7, lid 1, voor te leggen aan het Hof van Justitie.

Tłumaczenie na język polski:

Rząd Królestwa Niderlandów, na podstawie artykułu K.7 Traktatu o Unii Europejskiej oświadcza, że każdy sąd holenderski może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia wstępnego w przedmiocie ważności i wykładni decyzji ramowych i decyzji, wykładni konwencji zawartych na podstawie Tytułu VI oraz ważności i wykładni przepisów wykonawczych do tych konwencji, jeżeli kwestia taka pojawi się w sprawie zawisłej przed tym sądem, a jej rozstrzygnięcie sąd ten uzna za niezbędne do wydania orzeczenia.

Jednocześnie rząd Królestwa Niderlandów oświadcza, że zastrzega sobie prawo do wprowadzenia w krajowym porządku prawnym przepisów zobowiązujących sąd, od którego orzeczeń nie przysługuje środek zaskarżenia, do skierowania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli kwestia ważności lub wykładni aktu prawnego wymienionego w artykule K.7, zostanie podniesiona w sprawie zawisłej przed tym sądem.

Łotwa

Texte dans la langue anglaise:

Pursuant to paragraph 2 of Article 35 of the Treaty on European Union, the Republic of Latvia accepts the jurisdiction of the Court of Justice of the European Communities to give preliminary rulings.

In accordance with paragraph 3(b) of Article 35 of the Treaty on European Union, any court or tribunal of the Republic of Latvia may request the Court of Justice of the European Communities to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the validity or interpretation of framework decisions and decisions, on the interpretation of conventions established under the Title VI of the Treaty on European Union, and on the validity and interpretation of the measures implementing them, if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment.

Tłumaczenie na język polski:

Na podstawie artykułu 35 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej Republika Łotewska uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie wydawania orzeczeń wstępnych.

Zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 punkt b Traktatu o Unii Europejskiej każdy sąd lub trybunał Republiki Łotewskiej może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z wnioskiem o wydanie orzeczenia wstępnego w sprawie przed nim zawisłej, w przedmiocie ważności i wykładni decyzji ramowych i decyzji, wykładni konwencji zawartych na podstawie Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej oraz ważności i wykładni przepisów wykonawczych do tych konwencji, jeżeli rozstrzygnięcie tej kwestii ten sąd lub trybunał uzna za niezbędne do wydania orzeczenia.

Portugalia

Texte dans la langue originale:

AO ABRIGO DO DISPOSTO NO ARTIGO TRINTA E CINCO (EX-ARTIGO K SETE) DO TRATADO DA UNIÃO EUROPEIA, NA REDACÇÃO DADA PELO NÚMERO ONZE DO ARTIGO PRIMEIRO DO TRATADO DE AMESTERDÃO, A REPÚBLICA PORTUGUESA FORMULA AS SEGUINTEs DECLARAÇÕES: A - ACEITA A COMPETENCIA DO TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS PARA DECIDIR A TÍTULO PREJUDICIAL SOBRE A VALIDADE E A INTERPRETAÇÃO DAS DECISÕES QUADRO E DAS DECISÕES, SOBRE A INTERPRETAÇÃO DAS CONVENÇÕES ESTABELECIDAS AO ABRIGO DO TITULO VI DO TRATADO DA UNIÃO EUROPEIA E SOBRE A VALIDADE E A INTERPRETAÇÃO DAS RESPECTIVAS MEDIDAS DE APLICAÇÃO; B - PARA O EFEITO, DE ACORDO COM AS REGRAS PREVISTAS NA ALINEA B) DO NÚMERO TRÊS DO ARTIGO TRINTA E CINCO (EX-ARTIGO K SETE) DO TRATADO DA UNIÃO EUROPEIA, QUALQUER ÓRGÃO JURISDICIONAL NACIONAL PODE PEDIR AO TRIBUNAL DE JUSTIÇA QUE SE PRONUNCIE A TÍTULO PREJUDICIAL SOBRE UMA QUESTÃO SUSCITADA EM PROCESSO PENDENTE PERANTE ESSE ÓRGÃO JURISDICIONAL RELATIVA À VALIDADE OU INTERPRETAÇÃO DE UM ACTO A QUE SE REFERE O NÚMERO UM DO MESMO ARTIGO, SE CONSIDERAR QUE UMA DECISÃO SOBRE ESSA QUESTÃO É NECESSÁRIA AO JULGAMENTO DA CAUSA.

Tłumaczenie na język polski:

Na podstawie artykułu 35 (poprzednio artykułu K.7) Traktatu o Unii Europejskiej w brzmieniu nadanym przez artykuł 11 Traktatu Amsterdamskiego, Republika Portugalska składa następujące oświadczenie: a) uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich do orzekania w trybie orzeczeń wstępnych w zakresie ważności i wykładni decyzji ramowych i decyzji oraz wykładni konwencji zawartych na podstawie Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, jak również ważności i wykładni aktów wykonawczych do tych konwencji; b) w tym celu, zgodnie z przepisem artykułu 35 (poprzednio artykułu K.7) ustęp 3 punkt b) Traktatu o Unii Europejskiej, każdy krajowy organ orzekający może wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia wstępnego, jeżeli w toczącym się przed nim postępowaniu wyniknie kwestia ważności lub wykładni aktu prawnego określonego w ustępie 1 tego artykułu, której rozstrzygnięcie uzna za niezbędne do wydania orzeczenia w sprawie.

Slovenia

Texte dans la langue originale:

Vlada Republike Slovenije sprejme izjavo o priznanju pristojnosti Sodišča Evropskih skupnosti za predhodno odločanje v skladu z drugim odstavkom 35. člena Pogodbe o Evropski uniji. Vlada Republike Slovenije v izjavi določi, da lahko vprašanja za predhodno odločanje Sodišču Evropskih skupnosti postavijo vsa sodišča v Republiki Sloveniji, v skladu s točko b) tretjega odstavka 35. člena Pogodbe o Evropski uniji.

Tłumaczenie na język polski:

Rząd Republiki Słowenii uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich do orzekania w trybie orzeczeń wstępnych na podstawie artykułu 35 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Rząd Republiki Słowenii oświadcza, że z wnioskami o wydanie orzeczenia wstępnego mogą występować wszystkie sądy Republiki Słowenii, zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 punkt b Traktatu o Unii Europejskiej.

Szwecja

Texte dans la langue anglaise:

I FURTHER DECLARE that in accordance with the new Article K.7 paragraph 2 of the Treaty on European Union Sweden accepts the jurisdiction of the Court of Justice of the European Communities to give preliminary rulings as specified in the new Article K.7 paragraph 1 of the Treaty on European Union and that in accordance with the new Article K.7 paragraph 3(b) of the Treaty on European Union any Swedish court or tribunal may request the Court of Justice to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the validity or interpretation of an act referred to in paragraph 1 if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment.

Tłumaczenie na język polski:

Niniejszym oświadczam, że zgodnie z nowym artykułem K.7 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej Szwecja uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie wydawania orzeczeń wstępnych, jak to jest określone w nowym artykule K. 7 ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej, i że zgodnie z nowym artykułem K.7 ustęp 3 punkt (b) Traktatu o Unii Europejskiej każdy szwedzki sąd lub trybunał może wnieść o wydanie orzeczenia wstępnego w kwestii wynikłej w sprawie przed nim zawisłej i dotyczącej ważności lub wykładni aktu prawnego określonego w ustępie 1, o ile ten sąd bądź trybunał uzna, że orzeczenie takie jest niezbędne do wydania wyroku

Węgry

Texte dans la langue anglaise:

The Government of the Republic of Hungary upon paragraph 2 of Article 35 of the Treaty on European Union hereby declares that the Republic of Hungary accepts the jurisdiction of the Court of Justice of the European Communities to give preliminary rulings as specified in point a) paragraph 3 of Article 35 of the Treaty on European Union

Tłumaczenie na język polski:

Na podstawie artykułu 35 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej Rząd Republiki Węgierskiej oświadcza, że Republika Węgierska uznaje jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie wydawania orzeczeń wstępnych zgodnie z artykułem 35 ustęp 3 punkt a Traktatu o Unii Europejskiej.

Włochy

Texte dans la langue originale:

In qualità di Ministro degli Affari Esteri della Repubblica italiana, ai sensi dell'articolo K.7 punto 2) del Trattato di Amsterdam ivi adottato il 2 ottobre 1997, formulo, in nome del Governo, la seguente dichiarazione: "L'Italia dichiara di accettare la competenza della Corte di Giustizia delle Comunità Europee secondo le modalità previste dall'articolo K.7, paragrafo 3 punto b). Nel formulare la dichiarazione sopra indicata l'Italia si riserva il diritto di prevedere delle disposizioni nella propria legislazione nazionale che nel caso in cui una questione concernente la validità o l'interpretazione di un atto di cui all'articolo K.7, paragrafo 1, sia sollevata in un giudizio pendente dinnanzi ad una giurisdizione nazionale avverso cui le decisioni non possa proporsi ricorso giurisdizionale di diritto interno, tale giurisdizione dovrà adire per tale questione la Corte de Giustizia."

Tłumaczenie na język polski:

Jako Minister Spraw Zagranicznych Republiki Włoskiej, na podstawie artykułu K. 7 ustęp 2) Traktatu Amsterdamskiego podpisanego w dniu 2 października 1997 r., składam w imieniu Rządu następujące oświadczenie: „Włochy oświadczają, że uznają jurysdykcję Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z artykułem K.7 ustęp 3 punkt b). Składając powyższe oświadczenie Włochy zastrzegają sobie prawo wprowadzenia do ich prawa krajowego przepisów, zgodnie z którymi jeżeli kwestia ważności lub wykładni aktu prawnego określonego w artykule K.7 ustęp 1 zostanie podniesiona w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, od orzeczenia którego nie przysługują środki odwoławcze według prawa krajowego, sąd ten powinien skierować sprawę do Trybunału Sprawiedliwości.”

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:


URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/  /08/DP/ma

Warszawa, dnia  kwietnia 2008 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z wnioskiem Ministra Sprawiedliwości o złożenie, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, oświadczenia o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, skutkującego zmianą zakresu obowiązywania wobec Rzeczypospolitej Polskiej Traktatu o Unii Europejskiej, którego Rzeczpospolita Polska stała się stroną na mocy art. 1 ust. 1 *Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej*, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r. (Dz.U. z 2004 r., nr 90, poz. 864), przedłożonym wraz z projektami postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o złożenie oświadczenia o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, ustawy o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz uzasadnieniem wniosku i tekstem proponowanego oświadczenia Rzeczypospolitej Polskiej do art.

35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (pismo z dnia 14 kwietnia 2008 r., nr RM-111-79-08 oraz nr RM-10-60-08), uprzejmie informuję, iż do powyższych dokumentów nie zgłaszam uwag.

Jednocześnie w odniesieniu do projektu ustawy o uznaniu jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na podstawie art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej pozwalam sobie wydać następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,



Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Kremer
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

25

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 3 czerwca 2008 r.

Cena 4,20 zł + 22% VAT

